

vilbe gaa over til Meterstykket, vilbe der ikke opnaas noget egenligt Gode, særlig ikke for den store Befolkning, medens der vilbe paaføres denne et meget stort Belyær. Jeg er nu af en helt anden Opfattelse og ønsker at komme lidt ind paa, hvorfor jeg for mit Vedkommende meget vil anbefale, at man søger at gennemføre dette Lovforslag, i den fulde Forvisning, at om der ikke naas noget andet Resultat af Samlingen, saa vilde Vælgerne, naar vi bringe dem dette, i alt Fald naar der er gaaet nogle saa Aar, se, at det er godt, at den Lov blev ført igennem. Hvad er da Fordelen ved Stykket? De Herrer sige, at det bringer ingen Fordele, jeg skal nævne nogle. For det første er der, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Bojesen) nævnte, den Fordel ved Meterstykket, at vi komme ind paa Titalstykket. Jeg vil just ikke som han sige, at Naturen har givet os Anvisning derpaa, fordi vi have 10 Fingre paa vore to Hænder, men jeg tror, at det er fordelagtigt af en anden Grund. Skriver det sig fra de 10 Fingre, kunde jeg i øvrigt ønske, at vi havde haft 12 Fingre paa de 2 Hænder, thi det havde været endnu bedre for os, om vort Talsystem havde været baseret paa Tallet 12, men det rationelt byggede Talsystem er nu en Gang baseret paa 10, og at det anvendes i Meterstykket er straks en Fordel ved dette. En anden stor Fordel ved Meterstykket er, at det er internationalt. Det er jo noget, enhver kan sige sig selv, at det at saa Maal og Vægt sælles med alle europæiske Lande med Undtagelse af Rusland og England og med en stor Del af de civiliserede Lande i den øvrige Verden, sælles Maal med Stater, med hvilke over Halvdelen af vor Omjætning foregaar, er i og for sig en betydelig Fordel. Og naar det fra anden Side siges: men England, som vi have saa meget at gøre med, har ikke dette System, saa er det vel saa, at det selvsølgelig vilde være en yderligere Fordel, hvis ogsaa England brugte Meterstykket, men det, at England ikke har det, er vissefelig ikke nogen Grund for os til ikke at indføre det, thi vi have jo dog ikke hverken Maal eller Vægt sammen med England. Vi have i det højeste det alleruheldigste Fællesskab med England i disse Retninger, idet vi ligesom Englænderne regne med Pund og Fod, men saaledes, at et dansk og et engelsk Pund eller en dansk og en engelsk Fod ere to forskellige Ting. Deraf følger ganske naturligt en let Vej til Misforstaaelser. Skal man gøre en Forretning, slutte en Kontrakt eller gøre en Beregning, hænder det den ene og den anden Gang, at f. Eks. i den samme Kontrakt, den

samme Beregning, regner man snart med dansk og snart med engelsk Maal. Dette er absolut en Ulempe i Forholdet til England, og det vilde være afgjort bedre, om vi havde et Maal, der som det metriske var ganske anderledes bestemt forfælligt fra det engelske end det, vi nu have. Men dertil kommer, at i England vide selvsølgelig de allerfleste bedre Bæstet med Meterstykket end med vort danske Maal. Dansk Maal have vi ikke sælles med England, vi have det i det hele kun sælles med os selv og ikke med noget andet Land i Verden, end ikke med de danske i Sønderjylland. Tværtimod vilde vi saa sælles Maal med Sønderjylland, naar vi gaa over til Meterstykket, hvilket i og for sig maa betragtes som et ikke ringe Motiv til Overgangen. Nu siges der ogsaa, at Indførelse af Metermaalet som det internationale Maal ikke er noget, der kan interessere den store Befolkning. Der er ingen Tvivl om, at dette er en stor Misforstaaelse. Med hver Dag, der gaar, spiller fremmede Landes Maal og Vægt mere og mere ind i Landmandens forfællige Betragtninger og Undersøgelser. Altsaa gælder det ikke for Landmanden, og det gælder for øvrigt heller ikke for en stor Del Smaaafolk Landet over. Haandværkerne tvinges saaledes i mange Brancher ind paa Meterstykket, med eller mod deres Vilje. I øvrigt gælder det jo at for dem, hvem den Fordel, at det er internationalt, ikke spiller nogen Rolle, fordi det ikke kommer inden for deres Sfære, for dem kan man heller ikke sige, at det er internationalt, er til Spor af Ulempe. Det, der ikke kommer inden for min Sfære, har jeg ingen Ulempe af. Naar man ikke spiser Sild, har man ingen Fornøjelse af, at Sildene blive billige, men man har heller ingen Fortræd, og saa skylder man dem, der have Fornøjelse deraf, at ønske, at Silden maa blive billig. Det samme gælder her. Det at Meterstykket er internationalt er derfor ikke til Skade for nogen, derimod er det til Gavn for mange og for adskillige er det til betydelig Gavn, en Arbejdslettelse, der føles hver Dag. Det er altsaa et Gode, som man opnaar — jeg kan gerne sige — absolut gratis, fordi vi tabe Intet ved at gaa over til det internationale Maal, idet vi ikke i Forvejen have Maal sammen med noget andet Land. Hovedfordelen ved Meterstykket er jo imidlertid den, at vi i det saa et saa klart, simpelt og paalideligt Maal. Det er simpelt, fordi det er bygget saa konsekvent over Titalstykket med Meteren som Grundenhed, og fordi det har en ensartet praktisk Inddeling som er gennemført i hele